

2.1

Kontekstualni korelati prilagodljivosti pedagoškega diskurza

Pedagoški diskurz sopogoujejo/sooblikujejo specifični *korelati pedagoškega konteksta*. Pri načrtovanju učne ure (določanju obsega in strukture učne snovi, aktivnosti itd.) in/ali katerega koli njenega posameznega dela pa tudi pri oblikovanju/interpretiranju izjav naj bi učitelji upoštevali njihovo soodvisnost od fizičnega, družbenega, kognitivnega in lingvističnega konteksta. Oglejmo si za ponazoritev pobleže le nekatere možne oporne točke¹ pri oblikovanju/interpretiranju izjav po posameznih sklopih.

Z vidika *fizičnega konteksta* naj bi se učitelji zavedali predvsem krajevnih in časovnih omejitev in možnosti. Npr.:

- Kako je govor/besedilo prilagojen različnim učnim prostorom (razredu, virtualnemu prostoru, ekskurziji, razstavi)?
- Kako oblikovati/interpretirati govor/besedilo glede na različne oblike sedežnega reda oz. dela?
- Kako govor/besedilo dopolnjujejo raznovrstni učni pripomočki in viri, ki so dostopni v razredu?

1 Točke so poimenovane »oporne«/»orientacijske« zato, ker želimo izpostaviti, da ne gre za stroga pravila, ki v naprej zagotavljajo želeno kvaliteto in učinek. So zgolj napotki in priporočene strategije, ki so se v praksi izkazale za učinkovite. Govorništvo (oz. javno prepričevanje) je namreč proces, ki je močno družbeno pogojen, to pomeni, da primarno zahteva prilagajanje aktualni komunikacijski situaciji in od govorca zahteva precejšnjo mero sprotnega ocenjevanja in prilagajanja specifični publikli.